

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Negotiationis
Spiritualis Industriis

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066367

Industria XX. Possumus Actuum nostrorum meritum, augere usu
Mortificationis externæ in quovis opere nostro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45372

INDUSTRIA XX.

*Possumus actuum nostrorum meritum augere,
usu mortificationis externæ, in quovis
opere nostro.*

138.

FAcit etiam ad valorem & ad Efficaciam operum nostrorum permultum Mortificatio: & quidem omnis, tam scilicet interna, quam externa, tam partis inferioris, quam superioris; præcipue tamen hîc loquor de mortificatione externâ, quam hæc Industria suadet adjungendam esse, quoad fieri potest, omnibus & singulis operibus nostris, præsertim gravioribus. Effi enim homo spiritualis ita debet esse hostis sensualitatis suæ, ut nullo momento, ab ejus mortificatione vacet, sive subtrahendo delectabilia & commoda, sive ingerendo aspera & incommoda; tamen, cum hoc multorum natura ferre non possit, & magnâ in eo discretione opus est, ne dum persequimur hostem, interficiamus & civem; & in paucis istiusmodi fervor est; ideo consultum est, ut amator spiritualis profectus, medium aliquod certum, in sui mortificatione exteriori habeat.

Atque ita curabit vir spiritualis in sui mortificatione excellere, non eò solum fine, ut se affligat, & hostiliter tractet, tanquam perpetuum hostem suum, non solum ut pœnas à se sumat peccatorum, & ulciscatur in se offensas Dei; non solum ut atterat vires sensui, contra spiritum, plusquam par est potenti & audenti; sed etiam, ut operibus suis, addat plus efficaciam ad merendam gratiam & Gloriam, ad impetrationem sibi aut aliis multiplicium Donorum Dei, ad copio-

florem
venti
quàm
adverf
quæ p
etiam
tificati
propo
cticas
placeb
Ha
Indicu
na, ve
tata.
operu
dixi In
sive ca
cation
ris v.
more
furre
tation
aliqua
dum
eo per
reliqu
catio,
sumit
foras
men i
dat ve
statam
hæc m
pera

fiorem satisfactionem pro pœnis sibi vel alicui vi-
 venti mortuovè debitis. Mirum enim est,
 quàm grata Deo, quàm animæ proficua, quàm
 adversario nostro horribilia sint opera illa nostra,
 quæ præter alias suas commendationes, habent
 etiam commendantem & confirmantem se mor-
 tificationem: quæ fusiùs referre non est hujus
 propositi, ubi tantùm Industrias scribimus pra-
 cticas viro spirituali exercendas. idque hoc, si
 placebit, ordine ac modo.

Habeat vir spiritualis cognita, atque etiam in
 Indiculum collecta omnia opera sua, quotidia-
 na, vel etiam non quotidiana, duntaxat sibi usi-
 tata. & inter alias observationes seu Regulas
 operum illorum exercendorum, de quâ re suprâ
 dixi Ind. 2. Habeat etiam unam hanc, ut sese,
 sive carnem suam aliquo certo genere mortifi-
 cationis affligat, inter exercitium cujuslibet ope-
 ris v. g. dum mane surgit, habeat in promptu &
 more mortificationem carnis, qua reliqui actus
 surrectionis matutinæ condiantur. dum medi-
 tationem peragit matutinam, non absit externa
 aliqua mortificatio. dum ad sacrum sese dicen-
 dum comparat, vel dum illud peragit, vel dum
 eo peracto, Gratias Deo persolvit, adjungatur
 reliquis actibus atque consuetudinibus mortifi-
 catio, dum studet, dum legit, scribit, dum cibum
 sumit, dum recreationi horariæ intendit, dum
 foras prodit, dum cubitum vadit, dum per exa-
 men in Conscientiam inquit, dum se somno
 dat vel jam dedit: omnia ista opera, habeant
 statam certam mortificationem. Et non dico ut
 hæc mortificatio sit continua per illorum operum
 peractionem, sed ut aliqua quidem, habeant

continuitatem comitem, aliqua verò non continuam, sed tamen ex intervallo, vel praemissam, vel advenientem, atque vigilantiam animae excitantem &c.

140.

Quærat aliquis, quas & quales, cuilibet operi nostro velim aut putem mortificationis adjungi posse? Respondeo, id praesentis mei Instituti non esse, quantumlibet id aliquis desiderare possit à me. Ingeniosa est Caritas, Inventiva, facilis excogitare, & modos, & instrumenta afflictationis. Monuerim tantum, ut sit discreta, ut non notabilis neque in oculos & admirationem hominum incurrere apta; ut tales mortificationes adhibeantur, quæ difficilè sciri ab aliis possint, quæ diu fieri, & in multos annos, salvâ valetudine, exerceri protrahique possint.

Proderit etiam habere collecta & in Indiculum redacta, tum corporis membra, tum corporis sensus; tum eorum afflictandorum, in operibus his aut illis, (certis tamen) modos: ita, ut nunc hæ, nunc illæ partes, nunc hi nunc illi sensus, nunc in hoc nunc in illo opere, nunc hoc, nunc illo modo, afflicentur. Quæ corporis, membrorum, ac sensuum mortificandorum distributio, poterit partim operibus quotidianis, partim temporibus certis (horarum, dierum hebdomadarum, mensium, & suaferim hebdomadarum vel mensium esse) alligari, atque assignari, in quibus exerceatur; Quâ de re alibi forsitan tractandi locus erit: hîc enim ejus rei locus non est.

141.

Advertendum etiam est; Mortificationem externam, duplicem esse, aut dupliciter fieri posse; uno modo positive; dura & dolorifera, aut

Opus
Operi
Tom: I
N: V
56

nostra portio, ad captandas consolationes & commoditates, fugiendas verò & submovendas à se, quaslibet minimas afflictiones & incommoditates suas. Quantum verò vigilet & excubet in omni occasione sensus, ad ea, quæ illius commoda sunt, id non magisterio alieno, sed propriâ experienciâ atque reflexione cognoscendum est. Satis sit hoc, quod nunc dixi, expressum esse ab Apostolo tum in illis verbis; Caro concupiscit adversus spiritum, & spiritus adversus carnem: hæc enim invicem sibi adversantur, tum alibi: Videte ne curam carnis perfecteritis in desideriis ejus.

143.

Denique minimæ istæ molestiolæ sensuales, non sunt minimæ in merendo, non sunt minimæ ad augendum valorem operum nostrorum. Etsi enim spiritus est qui vivificat, caro autem non prodest quidquam, &c. Corporalis exercitatio ac modicum valet, si illa sola absque exercitatione internæ pietatis ac devotionis, quæ ad omnia valet, exerceatur; tamen si Pietatis & Devotionis internæ operibus, adjungatur, maximum ei ornamentum & momentum addit. Sicut enim aureum vas, per sese quidem pretiosum est, & valoris ponderisque magni; si tamen addas ei nitorem, lævorem, rasuram, aliasque extrinsecus adjectas figuras, emblemata, &c. longè speciosius & pretiosius evadit: sic opera Pietatis, per se quidem magni momenti apud Deum sunt; si tamen exterioris mortificationis, discretâ rasurâ, politie, lævitate, flosculis, figurisque ornentur; longe plus speciosa in oculis Dei evadunt.

144.

Addam hoc prædictis commodum: Mortificatio-

fricationem externam, posse exerceri, etiam in ipsius commoditatis, aut necessitatis impensione, dummodo quis hac in re circumspexit & prudens esse nōrit. Ita enim commoda ista externa commodant (quod tum experientia docet, tum Gregorius Magnus alicubi fusè exemplis ostendit) sensui; ut si in eis eorumve usu homo diutius perseveret, solatia illa, vertantur sensui in molestias, & appetibilia, transeant in fastidiosa. Sic enim sæpè molestiâ standi affecti, sessionem vel ambulationem, levaminis loco inchoamus: ambulatione fessi, sessionem quærimus: pruritu carnis vel morfu aliquo excitati, frictionis remedium adhibemus, mox tamen ipsam frictionem molestam experimur, si longiùs adhibeamus. Sæpè ad quod aspectandum avidè accurrimus, mox vel satietate aspectûs, vel vilitate objecti videndi, videre nauseamus: Hoc igitur dico: si talia observant viri spirituales, plurimas sui sensûs mortificandi ubique invenirent & occasiones & rationes; atque adeo ipsasmet commoditates sensûs, facilè verterent in afflictiones, uti satis ex modò propositis exemplis patet: ex quibus prudens, de aliis facere conjecturam potest.

INDUSTRIA XXI.

Possimus multa merita comparare, per raritatem actionum, atque passionum, bonorumque omnium, tam alienorum, quam propriorum.

SÆPÈ homines, Spirituales etiam contenti sunt, opera aliqua fecisse, aut aliquâ in Dei laudem, animæ

145.